

Predikan 1 januari 2007 i S:t Petri kyrka i Malmö

(Predikan är nedskrivnen efter bandinspelning)

Kära bröder och systrar! När vi börjar något nytt är det viktigt att göra det på bästa sätt. Vi alla som är här får börja detta nya år på det bästa tänkbara sätt. Det gör vi i dag, när vi firar Guds Moders högtid. Maria kan mer än någon annan hjälpa oss att komma Jesus närmare.

I dag får vi lära oss att se på Jesus med Marias ögon. Vi får lära oss att älska honom med hennes hjärta. Det vi hör i evangeliet i dag är, att Maria tar till sig hela Jesu verklighet och mysterium och begrundar det i sitt hjärta. Min önskan är, att ni inte bara i dag, utan under hela detta år, ja, under hela ert liv begrundar den hemlighet och det mysterium som Jesus Kristus är. En gång skall vi göra det i evigheten. Då skall vi få se Jesus i hela hans förhärligade verklighet. Vi skall få se Gud sådan han är. Men redan här på jorden får vi i tro, hopp och kärlek begrunda Guds innersta verklighet.

Ingen människa har kommit Jesus så nära som Jungfru Maria. Hon fick först bära honom under nio månader i sitt jungfruliga sköte. Hon fick ge honom di. Hon fick lära honom det som alla mödrar lär sina barn. Hon fick följa honom upp till korset och se honom dö. Hon fick ta emot honom som död på sina knän. Hon fick erfara det oerhörda, att han uppväcktes och förhärligades. Ingen kan bättre än Jungfru Maria hjälpa oss att komma Jesus närmare.

Vi firar i dag att hon är Guds Moder. Hon är också vår Moder. Vi har samma Moder som Gud. Det är något oerhört att tänka sig, att vi får ha samma mor som Gud själv, när han blir människa. Det betyder att hon på ett speciellt sätt kan få våra stenhjärtan att tina upp och öppna sig för Jesus. Vår tragedi är, att vi så ofta är helt likgiltiga inför Jesus Kristus och det han vill ge oss. Vi är intresserade av allt möjligt annat, mycket mer än av honom.

Därför är det viktigt att vi börjar ett nytt år med en god föresats att låta Jesus Kristus få den första platsen i vårt hjärta och i vårt liv. Ingen kan bättre än Maria hjälpa oss att få denna längtan att komma Jesus närmare. En mor har alltid en speciell betydelse i en människas liv. En mor har alltid något speciellt att ge sina barn. En mor har, när det gäller trons verklighet, ofta den avgörande betydelsen. Vi ser och vi erfar, att det oftast är mor som lär sina barn att be. Det är mor som hjälper sina barn att förstå vem Gud är och vad Jesus betyder i barnens liv. Också far gör det. Men det verkar som om de flesta ändå lär sig att närma sig Gud mer genom mor än genom far. I Kyrkan har Maria denna uppgift för oss alla. Hur unga vi än är och hur gamla vi än blir, behöver vi alltid Jungfru Marias förbön, ibland hennes förmaning och ibland hennes uppmuntran för att närma oss Jesus Kristus.

Kyrkan skulle vara mycket kall, tråkig och manhaftig om inte Jungfru Maria fanns där. Någoting skulle fattas. Därför måste vi hjälpa till, så att denna Marias atmosfär och hennes inflytande förblir levande i Kyrkan. I denna stad har tusentals katoliker tyvärr lämnat kyrkan. Vi tänker och ber speciellt för dem i dag. Jag kan tänka mig, att det beror på att de inte upplevt Kyrkan som en kärleksfull och omtänksam mor. Ingen vänder gärna sin egen mor ryggen. Om människor inte upplever Kyrkan som en kärleksfull mor, kan det vara lättare att dra sig undan och gå ut i kylan.

Därför är det så viktigt att vi alla hjälps åt, så att Jungfru Marias moderliga, kärleksfulla, ömma atmosfär alltid är en levande verklighet. Vi är alla hennes barn och medarbetare. Vi har alla uppdraget att göra Marias hjärta tydligt i våra kyrkliga sammanhang, så att människor märker att det finns en moderlig kärlek, ömhet, förbön och ibland förmaning.

Kära bröder och systrar! I dag är det också för oss alla en böndag för fred. Det har även med Jungfru Marias uppgift i Kyrkan att göra. Hon fick föda Frälsaren, som är den ende som kan ge världen fred och försoning. Hon står vid hans sida som medarbetare och förebedjare för den fred som alla människor längtar efter men ändå har så svårt att nå fram till. Påven Benedikt skriver sitt årliga brev till denna böndag för freden och sätter som tema: Människan - fredens hjärta. Det har något med Jungfru Maria att göra. I henne som var helt fri från synd kunde frid och fred ta gestalt på ett helt unikt sätt. I henne ser vi att freden är helt förverkligad.

Påven menar, att vi också är kallade att i vårt hjärta göra freden, friden och försoningen tydlig. Fred måste alltid börja i det lilla. Vi kan skapa fred i våra familjer, församlingar och gemenskaper. Det är en början till den fred för hela världen, som vi drömmer om och ber om. Vi kan tycka att vi är helt maktlösa, när det gäller situationen i Mellanöstern och andra krishärdar. Vi kan tycka att det är hopplöst. Men då är vi inte kristna. Då litar vi inte på att Gud i sin ofattbara barmhärtighet vill använda oss för att skapa fred på jorden.

Men vi måste börja där vi står. Vi måste i Jungfru Marias efterföljd leva friden och freden i vår lilla miljö. Det är inte alltid så lätt att skapa fred och försoning och frid även i det lilla. I skolan, i bostadshuset, i församlingen och överallt är vi kallade att vara fredsstiftare. Samtidigt är vi kallade att be för freden i världen, att be att Gud hjälper oss att upprätta den fred, som han har kommit med i Jesus Kristus. Därför behöver vi Jungfru Marias ständigt förmanande och påminnande röst som säger till oss att be. Vi alla som är här i dag vill ta på oss denna uppgift. Vi vill verkligen bidra till att det blir fred på jorden. Även de som tycker att de inte har något inflytande över de stora händelserna måste komma ihåg, att bönen är det största och högsta en människa kan göra. Därför är det allas vår kallelse att under hela detta år vara trogna den uppgift som Kyrkan ger oss idag och som Jungfru Maria kan påminna oss om.

Kära bröder och systrar! Vi mattas så lätt av i vår iver. Det är så lätt att glömma hur mycket Gud förväntar sig av oss och hur mycket han litar på oss, hur mycket han anförtrot oss. Han lägger sin Kyrkas framtid och evangeliet i våra händer och säger: dela ut det, förkunna det, låt ljuset sprida sig. Vi behöver alla Jungfru Marias hjälp för att ta detta mer på allvar. Vi lever i ett samhälle, där man så lätt säger att religionen är en privatsak, att den bara rör den egna personen. Vi katoliker i Sverige har ännu inte riktigt lärt oss att vi måste ta mer ansvar för evangeliets förkunnelse och för Jesu efterföljd i det svenska samhället. Alla kristna kyrkor och samfund måste ta på sig uppgiften att göra Jesus mer känd, älskad, tillbedd och ställd i centrum. Det gör vi där vi lever, bland de människor vi möter, varav många inte vet mycket om Jesus Kristus och hans Kyrka.

Vi måste hitta ett typiskt katolskt sätt att missionera och evangelisera det svenska samhället. Mer än vi anar väntar många på vårt vittnesbörd. Präster, biskopar och pastorer i andra kyrkor undrar varför vi katoliker inte är mer aktiva att förkunna Jesus för Sverige. Det är mycket hoppfullt att de reagerar så. De blir inte arga eller avundsjuka på oss, om vi blir mer aktiva i evangelisationen. Alla kristna inser att Sverige är ett av de mest sekulariserade länderna i världen. Alla röster behövs. Vi katoliker behöver mer frimodighet. Vi behöver mer mod och glädje för denna uppgift. Därför behöver vi mer be om Jungfru Marias hjälp att hitta ett typiskt katolskt sätt att vittna på.

Maria är oss till stor hjälp. I vårt samhälle och i vår värld saknas ofta den moderliga, ömsinta atmosfär, som gör att man öppnar sig för Gud. Marias närvaro hjälper människor att öppna sig för Gud. Vi kan se exempel på detta. Just nu kan vi nästan tala om en andlig väckelse på våra kriminalvårdsanstalter, där internerna följer Ignatius av Loyolas andliga övningar i trettio dagar. Det låter nästan otroligt. Men gång på gång får jag förfrågningar från kriminalvårdsanstalter, där de säger sig behöva mer präster och ordenssystrar eftersom det finns ett så stort andligt intresse. Kanske det är en av Jungfru Marias överraskningar till Sverige av idag, att hon, där människor tycks ha det svårast och jobbigast, väcker en längtan efter Jesus Kristus och hans evangelium.

Så ha gott mod kära bröder och systrar! Evangeliet är inget föråldrat. Kyrkan är inget museiföremål. Kyrkan är alltid den unga Brud, som står inför Brudgummen och säger: Kom Herre, Jesus. Vi behöver inte tro att vi är en liten rest från det förgångna, utan vi är morgondagens folk, som skall förkunna ett glatt budskap för alla dem som mer och mer börjar tröttna på materialism, hedonism och konsumism. Det materiella kan aldrig fylla en människas hjärta. Hjärtat är skapat för Gud. Hjärtat är skapat för hans kärlek. När vi firar Guds Moders högtidsdag vet vi, att hennes hjärta är nära oss alla. Hennes hjärta är nära alla som lider och längtar efter djupare mening i livet. I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Amen.

+Anders Arborelius ocd